

Osset de Peluix (10). Miranda i Eric acorden una cita temporal.

Un relat de: [cuidador d-ossets](#)

L'Eric l'obre la porta.

- Passa, Miranda. Vols alguna cosa? Un vas d'aigua? Només tinc això o coca-cola, mon germà no s'han enrecordat de comprar i jo he estat ocupant escrivint una mica.

La Miranda prova un vas de coca-cola, però se'l deixa a mitges perquè té més ganes de sentir la cita d'Eric.

- Em vas dir que volies quedar amb mi, noi...

- Escolta. Veuràs. Tu ets una bona noia, i jo... Veuràs, jo penso que si veiessis altres nois, t'ho repensaries i deixaries definitivament l'Armando.

- Et recordo que queda la promesa de mon àvia...

- Sí, ja hi he pensat. Veuràs, podríem fer una promesa... quedaré amb tu una setmana.

- Una setmana? Només?

- Mira, Miranda, jo... aviam... - L'Eric parla nerviós. - Quedem una setmana i, si m'agrada la nostra relació, serem nuvis permanentment. Però si no m'agrada, ens separem.

La Miranda mira atentament el seu intel·lectual cupido.

- O sigui que em dones una oportunitat.

A l'Eric li tremolava la veu:

- Sí, jo...

- Bé, però hauríem de proposar unes normes, maco.

- Normes?

- Sí, perquè no vull que abuis de la situació. A veure, el primer que vull que em prometis, és que no et faràs el llastimós per a que jo trenqui el pacte.

- Vols dir que no insisteixi en ser pessimista?

- Noi, això que en diuen pessimisme és una forma de ser. No em molesta que et tingui que tenir paciència a vegades, només demano que no em facis un mal viure en tota la setmana.

- Bé, d'acord. M'esforçaré per fer-te contenta mentre duri la setmana.

- I no facis intents de trencar la setmana abans de temps. Has de finalitzar aquesta juguesca que tu has acordat.

- Bé. Jo vull una norma.

- Quina?

- Que si tu vols, em pots abandonar abans que acabi la setmana.

La Miranda somriu amb simpatia. Veu que l'Eric, sota la seva paret d'inseguretat, hi ha un home madur i de confiança. I això, a ella en concret, la fa sentir-se segura.

- Ok, tindrè en compte aquesta possibilitat que em dones. Però estic convençut que, amb el temps, tu seràs el qui no em deixi abandonar-ho.

Acorden dues o tres condicions més.

- Bé, maco - La Miranda està contenta. - Tot solucionat.

- I quan quedarem?

- Aquesta mateixa nit! Mira, em sembla que al meu restaurant preferit hi quedarà una taula per tu i jo. Arregla't i posa't guapo! Que aquesta roba d'estar per casa està molt bé per quan estàs escrivint literatura davant l'ordinador, però no serveix per nar mudat a una cita amb una noia! Veuràs com ens divertirem! No s'haurà acabat la setmana i ja no voldràs que acabi mai! - Li fa un petó a la galta carinyós i marxa. - A les deu et passo a buscar a la plaça del centenari. Fins aviat!

La Miranda fa un gest d'adeu i surt per la porta, tancant suau però emocionada.

Sigues benvingut al món de Katar... si hi sobrevius!! <http://ca.lletra-perenne.wikia.com/wiki/Katar>